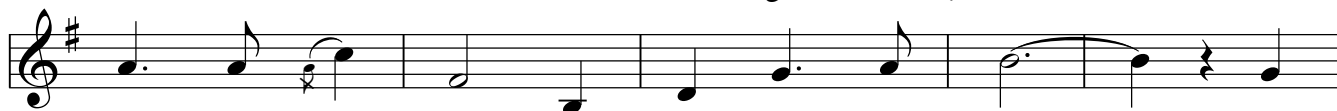

Thân Phận

Viễn Xứ

1. Lang thang trên phố phường tìm nhặt hạt cơm rơi. Em
2. Thân đau ôi rã rời từng cơn bệnh miên man. Cô

thơ xơ xác gầy chờ mong ai thương nhớ. Hỡi
đơn không bóng người chập chờn bao hoang vắng. Hỡi

rằng mẹ em đâu? Hỡi rằng người cha đâu? Xót xa nước mắt
rằng người thân đâu? Hỡi rằng người con đâu? Xót xa nước mắt

rơi ôi đớn đau phận cô. Lang thang suốt tháng ngày từng
rơi ôi đớn đau phận tôi. Chung quanh chỉ có tường liệt

cơn lạnh căm căm. Bơ vơ nơi xó đường chờ đêm cho mau sáng.
bên giường đơn côi. Thân đau không có tiền tìm đâu ai săn sóc.

Dòng người vụt đi qua tình người vội khép kín. Bé
Phận nghèo nào cơm ăn phận bèo đầy thiếu thốn. Khóc

thơ không chút cơm day dứt trong đêm trường. Chúa một lần đã
cho nổi đắng cay nghe đớn đau tủi hờn. Chúa một lần đã

nói, Chúa chẳng hề quên sót những việc làm nhỏ bé cho Chúa.
nói, Chúa chẳng hề quên sót những việc làm nhỏ bé cho Chúa.

Giúp người chẳng cơm áo, giúp người cần nương
Thăm người cảnh cô thế nâng người hèn yếu

náu, chính là làm cho Chúa ai ơi!
đuối, chính là làm cho Chúa ai ơi!